

De mirakuløse helbredelsers hemmelighed

Bruno Grönings livsvej som helbreder, humanist og idealist

1. del

Neues Europa, 1.9.1959

Mirakuløse helbedelser som Guds appel til menneskene

Vor tids store templer for mirakuløse helbedelser – Opstår der et nyt Lourdes i 1978? – De mirakuløse helbedelsers ”kongeformel”

BRUNO GRÖNING, den tyske mirakuløse helbreder efter den berømte kongeformel

Den 27. januar 1959 kom fra Paris det sorgens budskab, at Bruno Gröning, den største og mest succesrige mirakelhelbreder efter den berømte kongeformel, var død i en alder af kun 53 år. Hans jordiske krop forlod os dengang, men hans ånd lever videre. Hvordan Bruno Grönings ånd fortsat virker, vil vi berette om i en artikelserie, som vi begynder på i dag.

Vi lever i en usædvanlig tid, hvis usædvanlige begivenheder ikke kun er af politisk eller økonomisk art. Karakteren af vores tidsskifte ligger meget dybere. Den hviler på verdens åndelige baggrund. Derfra udgår i virkeligheden alt.

Tydeligst i vore dage finder vi krige og konflikter, økonomiske kriser og ideologiske modsætninger, vi oplever undergangen af gamle riger og institutioner, fremkomsten af nye folk og magter, og deres indtræden i det, man kalder historien.

På det åndelig område, møder vi blandt andet mirakuløse helbredelser som et særligt kendetegn på vor tid; det kan ikke bortforklares, at mirakuløse helbredelser hører til vort århundredes åndelige "ansigt".

En ægte mirakuløs helbredelse foreligger ganske vist altid kun, når helbredelsen strider mod det naturlige forløb af anerkendte naturlove, og dermed tydeligt skyldes et indgreb fra en højere magt.

De mirakuløse helbredelsers store templer

Der hænger en ganske særlig begivenhed sammen med den tysk-franske krig fra 1870-71: På et lille sted i Pyrenæerne, viste Jomfru Maria sig for Bernadette Soubirous i 1858. Fra 1871 begyndte dette sted, Lourdes, at blive et nyt åndeligt centrum, ikke kun for de vestlige lande, men for hele verden.

I mellemtiden er dette valfartssted, der er forbundet med Jomfru Marias navn, blevet det berømteste sted for mirakuløse helbredelser.

Jomfru Marias navn forbindes her tæt med kendsgerningen om mirakuløse helbredelser.

60 år senere, i 1917, viste Madonna sig for tre hyrdebørn ved Leiria i Portugal. Få år senere var også dette Jomfru Maria af Fatimas valfartssted blevet et åndeligt centrum for Vesten, hvor navnet Jomfru Maria igen var tæt forbundet med kendsgerningen om vidunderlige helbredelser.

Det er ikke noget tilfælde, at den katolske kirke i de samme ca. 100 år, fra 1858 til 1959, opstillede tre nye Mariadogmer, og at den åndelige kraft, der er forbundet med Marias tilsynekomst, især bragte de troende til bevidsthed og til virkning. På samme tid blev i Europa mindst tre personer helgenkåret, hvis indre liv på det dybeste var forbundet med Jesu moders guddommelige kraft, og deres gravsteder er igen blevet genstand for mirakuløse helbredelser.

Det egentligt inciterende, og det som karakteriserer den mirakuløse helbredelse som en særlig nåde for vor tid, er den kendsgerning, at Vesten, ja man må sige verden, i de sidste hundrede år efter Lourdes og Fatima, ikke mere havde nogen store helbredende steder og ingen hellige templer, og heller ikke i mange århundreder inden. Man måtte gå tilbage helt til oldtidens hellige templer.

Dem fandtes der godt nok mange af i oldtiden, næsten lige så mange, som der i det hele taget fandtes af store helligdomme og mysteriesteder. Her kan især nævnes

Sins templer i Ægypten, og Asklepios' og Æskulaps hos grækerne og romerne. Den nuværende forskning kan være usikker på, hvor mange af helbedelserne på disse steder der skete ud fra helbedende viden, hvor mange fra mysteriernes hemmelige lægevidenskab, og hvor mange der var virkelige "mirakuløse" helbedelser. Mirakuløse helbedelser var der bestemt. De bliver også nævnt i tempelindskrifterne og ved votivgaver og fra andre kilder. Den mirakuløse helbedelse er ikke først et Guds tegn for kristendommen. Gud gav dem allerede tidligere – han har altid helbredt gennem sine mirakler.

Sundhed, det højeste gode, livet skænker os!

Det allerhøjeste gode, livet skænker os, er sundheden og dens opretholdelse! Men millioner og atter millioner er i den henseende stedmoderligt behandlet af skæbnen, da selv den mest avancerede nutidige lægekunst ikke formår at hjælpe dem i alle tilfælde. Men utallige mennesker, som selv de bedste læger ikke mere formår at hjælpe, fandt og finder alligevel igen vejen til sundhed gennem irrationelle kræfter. Sådanne kræfter rådede Bruno Gröning også over. Med offentliggørelsen af vores artikelserie om ham, vil vi sætte et mindesmærke i hjerterne hos alle dem, der holder med Otto von Bismarcks ord, som lyder: "Den Gud har givet gaven til at helbrede, skal politiet ikke hindre!" I Grönings tilfælde var det ikke politiet, der hindrede ham i at lade sine helbedende strømme virke, men den lægelige kreds, der var misundelige på hans resultater. Læs denne og de følgende udgaver af NEUES EUROPA. De vil finde meget deri, som også taler fra Deres hjerte.

Redaktionen.

Opstår der et nyt Lourdes i 1978?

I 1858 viste Jomfru Maria sig for Bernadette Soubirous, og der opstod det store sted for mirakuløse helbedelser: Lourdes.

60 år senere, i 1917, viste Jomfru Maria sig i Fatima, og der opstod et nyt sted, et nyt tempel for mirakuløse helbedelser.

Vil disse 60 år blive en hemmelighedsfuld rytme? Så vil den næste store Jomfru Maria-åbenbaring finde sted i 1978, og der vil opstå et nyt stort sted for mirakuløse helbedelser.

Kommer dette sted igen til at ligge i Europa, eller som mange venter, i Amerika, der endnu ikke har noget centrum for den slags åndelig kraft? Eller som mange mener, endog i Asien eller i Afrika?

Den kristne esoterik og de hemmelige videnskaber, venter på samme tid en stor verdenslærers komme, der igen vil føre menneskeheden tilbage til den sande religiøsitet.

Det helbredende mirakels natur

Hvis vi vil begribe de helbredende miraklets natur, så findes der en nøgle til det i et apokryfisk evangelium, hvor der så at sige som forklaring på Jesu Kristi mirakelhelbredelser, står: "Der udgik en kraft fra ham."

En bibelforklaring fra 1724 i Schweiz, omskriver mere præcist denne krafts natur:

"Der udgik en kraft fra ham, som enhver mærkede, så den styrkede dem i den rette tro og tillid, hvoraf de blev helbredt. Men denne kraft udgik ikke fra ham, men gik gennem ham, for det var ikke hans kraft, men kraften fra den almægtige Gud, der skabte verden."

De mirakuløse helbredere og de undergørende sundhedskilder, som vi finder dem i Lourdes og Fatima, helbreder ikke ud fra sig selv. Også de er kun medier for en guddommelig, helbredende kraft.

Vor tids mirakuløse helbredere, vi nævner her frem for alt Bruno Gröning, sagde også tydeligt, at det ikke er dem, der foretager helbredelsen gennem egen kraft, men at de kun betragter sig som medier, som den guddommelige kraft virker igennem. Spørger vi om meningen med disse vidunderlige hændelser, så finder vi den i vor tids forhold: Gud vil gennem disse mirakler føre menneskene tilbage til troen, idet han lader de mirakuløse helbredelser gennem troens magt opleves direkte, og i deres virkninger blive synlige. De udgør altså en appel til menneskeheden om at vende tilbage til troen.

Kraften, der udgår fra de helbredende medier, om det er de hellige kilder i Lourdes eller Fatima, gravstederne for pave Pius X., den fattige munk Conrad af Parzham eller jesuiterpræsten Rupert Maier fra München, bliver i dag hyppigt betegnet som en "strøm". Denne opfattelse svarer til vore dages naturvidenskabelige åndsbillede. Det ville nok være rigtigere at forestille sig den som en koncentration af naturens alletidsnærværende guddommelige, helbredende kraft, der er virksom overalt, og som her, kun ved guddommelig vilje, optræder og virker i koncentreret form.

De mirakuløse helbredelsers "kongeformel"

Frankrigs konger ejede engang den mirakuløse helbredelses gave, så snart de var blevet salvet med olien fra den hellige Chlodewigs olieflaske.

Gennem nogen tid ejede kongerne af England og greverne af Habsburg den samme gave.

I oldtiden var den speciel for enhver ægte hersker, fordi han principielt var formidler mellem Gud og menneskene, altså også formidler af den guddommelige helbredende kraft. Dengang var herskeren konge og præst, præstekonge. Denne præstekongelige egenskab knytter sig i dag til enhver ægte mirakuløs helbreder.

Fra disse benådedes ord, stammer de gennem århundreder enslydende mirakuløse helbredelsers "kongeformel", hvis væsen og egenart udtrykkes på korteste og nøjagtigste måde i en eneste sætning: "Le Roi te touche, Dieu te guérisse!" ("Det er kongen, der berører dig. Men det er Gud, der helbreder dig!") Denne formel indeholder og betyder ikke alene en forklaring for den helsesøgende, men udtaler samtidigt den mirakuløse helbreders egen indre oplevelse: Det er ikke mig, der helbreder. Kraften, der udgår fra mig og helbreder, er ikke min kraft, men Guds kraft. Jeg er selv kun værktøj og formidler.

Mangler en såkaldt "mirakuløs helbreder" denne indsigt og overbevisning, så er han ikke ægte, hører måske endog til den dæmoniske side, der også af og til frembringer tilsyneladende vidunderlige helbredelser.

Hos Bruno Gröning finder vi i hans efterladenskaber, som er forelagt redaktionen af NEUES EUROPA, denne "kongelige formel", skrevet i mange variationer af Gröning selv, og Gröning var også altid omhyggelig med at udtale "kongeformlen", og lige så opmærksom på ikke at lade den mindste fejltagelse komme frem om udgangsstedet for hans helbredende kraft.

Vi kan være overbeviste om, at Gröning kom med disse udtalelser af egen erfaring og egen viden om den kraft, der udgik fra ham, fordi de stammede fra hans egen oplevelse, og han intet vidste om den gamle, evige "kongeformel".

Fordi den mirakuløse helbreder kun er Guds værktøj, men ikke Guds stedfortræder, kan han også være i besiddelse af alle et værktøjs svagheder, være et fejlbarligt menneske. Kun én styrke er nødvendig for ham: Styrken af troen og tilliden til Gud. Kærlighed til Gud, for at være værdig til at blive hans værktøj og formidler af hans kraft, og menneskekærlighed, for i kraft af en stærk vilje til at hjælpe, at kunne lade den helbredende kraft komme de lidende til gode!

Den mirakuløse helbredelses hemmelige betydning

De mirakuløse helbredelser skal vise vejen, ikke kun for os, når vi er syge, ved at vende tilbage i den guddommelige harmoni og orden, der gør helbredelsen mulig. De vil samtidig være et eksempel på, hvordan vor nuværende tid og menneskehed, der fysisk, åndeligt og intellektuelt har forladt harmonien og ordenen, igen kan blive helbredt. Det vigtigste er altså ikke de mirakuløse helbredelser i sig selv, men eksemplet og læren, de skulle betyde for os.

Alt dette erkender vi ved den sidste store europæiske mirakuløse helbreder Bruno Gröning, på hans gerninger såvel som på hans udtalelser. Netop ved at han blev så hårdt bekæmpet fra vore dages vantro verden, gjorde, at den guddommelige krafts virke, i alle dens egenskaber, så meget desto mere og tydeligere blev vist. Derfor hørte også kampen imod ham med til hans opgave, som først gjorde det muligt for ham at opfylde hele sin mission.

De helbredende kræfters formidlere

De mirakuløse helbredende kræfter udgår, som alt, fra Gud. For at blive virksomme på jorden, binder de sig som ærefrygtige kræfter undertiden til jordiske genstande. I Lourdes og Fatima og andre steder, er det til de helbredende kilder. Vandet i disse kilder er også som alt andet vand, men er desuden formidler af ærefrygtindgydende kraft. Andre formidlere er indviende genstande, bønnebogsbilledet, som Conrad von Parzham skænkede de lidende ved sit klostres port, eller mirakelhelbrederen Bruno Grönings stanniolkugler. Heller ikke her er tingen forandret. Billedet er stadig et billede, stanniolkuglerne almindeligt stanniol. Men alligevel bliver de bærere af den helbredende kraft. Vi kender selv et tilfælde, hos hvem en stanniolkugle fra Grönings hånd, endnu i dag udøver den helbredende kraft, når et tilbagefald truer den gennem Gröning på Traberhof helbredte bondekone.

Gröning er død, men hans kraft virker fortsat, fordi den jo ikke udgik fra ham, men var af guddommelig natur. Disse materielle formidlere er ikke "helbredende midler", men formidlere af den helbredende kraft, og kan derfor heller aldrig være lig med en forbrydelse mod lægemiddeloven, da det i modsat fald ville være anmassende at stille menneskelige love over guddommelige kræfter. Middelalderens franske konger fik også, så snart de var blevet salvet med den hellige olie, en helbredende kraft, som er blevet garanteret for gennem hundreder af eksempler. De berørte også undertiden genstande, der så måtte tilbagelægge lange rejser for at blive virksomme hos en syg.

Hvad genstandene i dette tilfælde fik overdraget som formidlere, nemlig at virke i det fjerne, påtager æteren sig som transportør hos andre.

Således sker der fjernhelbredelser, som også er kendte og beviste, lige fra de ældste tider til vor nutid. Vi vil senere komme tilbage til fænomenet fjernhelbredelse, når vi befatter og nærmere med den store mirakelhelbreder Bruno Gröning.

Nær- og fjernhelbredelser forbinder sig også med den stigmatiserede fra Konnersreuths liv, og også hos hende finder vi overdragelsen af de helbredende kræfter gennem genstande, som f.eks. de af hende berørte helgenbilleder eller rosenkranse. Men samtidig også gennem forbøn, gennem bønner.

Hele dette medium, bønner, betjener de talrige bønshelbrederes personer og foreninger sig af, frem for alt i det angloamerikanske religionsområde. Og også hos dem viser der sig en overraskende forøgelse af deres resultater.

Helbredelse gennem magi og ånder

En særlig slags mirakuløse helbredelser, betjener sig fra arlds tid af kræfter fra væsener udenfor det jordiske. Det er først og fremmest tilfældet ved helbredelser gennem magi. Den magiske kraft bliver overført i form af en magisk ritus, en ceremoni. Den skal sikre den mirakuløse helbreder hjælpen fra den magiske helbredende kraft, og hjælpe den syge, der bliver medinddraget i ceremonien, til tro og tillid.

Især i det angloamerikanske åndsområde møder man fra tidligere tid, og særligt igen i vor tid, et specielt mirakuløst fænomen, helbredelse gennem ånder.

Her virker især afdøde som formidlere af de guddommelige helbredende kræfter. Men også gennem overmenneskelig helbredende viden, som de har erhvervet sig i deres udviklings fremskridt i det hinsides. Dog er ikke alt, hvad der her bliver tilbudt i helbredende manipulation, mirakuløse helbredelser, meget kan føres tilbage til en (over)menneskelig naturlovmæssig viden om helbredelse. Men også her virker kun Guds kraft, og Guds vilje tillader, at denne hinsidige viden om helbredelse, kommer til virkning på denne side.

Under de "spiritistiske" mirakelhelbredelser i Europa, indtager "seersken fra Prevorst" stadig den første og mest garanterede plads, for hvem ingen anden end Justinus Kerner, der var læge, trådte i skranken med sin autoritet. Frederike Wanner, "seersken", er frem for alt interessant, fordi hun åbner næsten alle kilder for den helbredende krafts virke: Indskydelsen, intuitionen, kendskabet til de naturlige magiske sammenhænge, indvirkningen af hinsidige magter, bønner og den indirekte helbredende kraft, som Gud undertiden lader hende få. Hvor nuanceret vejen til de helbredende kræfter fra Gud over et menneske kan være, ser man især hos hende. Denne mangfoldighed af guddommelige helbredende veje, møder vi også hos de fleste andre mirakuløse helbredere, også hos Bruno Gröning.

(fortsættelse følger)

Kilde:

Neues Europa, Stuttgart, 1.9.1959, S. 5